

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben házhoz hordva
és vidékre postán küldve:
Egész évre . . . 4.—
Félévre 2.—
Negyedévre . . 1.—
Egyes szám ára . 10

HIRDETÉSI DIJAK:

3 hasznos petitior egy-
szeri hirdetésnél sorozat-
ként 6 kr. többeszeri hirdetés-
nél 5 kr. Bolygójel 30 kr.
Nyilv. petitiora 10 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Kanisai utca hová a lap szellemi részét illető minden
kérdemény intézendő.
Kéziratok vissza nem adtnak.

FELELŐS SZERKESZTŐK:

PATAKY KÁLMÁN és **VACHOTT KÁROLY**
Kiadó és lapfőigazgató: **Szabó György.**

KIADÓHIVATAL:

Főutca hová az előfizetők és a lap sorszáma közzétételére
vonatkozó felszólalások intézendők.

Magyarországi Néprajzi Társaság.

Budapest, 1889. május 2.

Az „Alsó-Lendvai Híradó” egyik szá-
mában egész terjedelmében közölte a
magyarországi néprajzi társaság alapítá-
sának ügyében szétküldött felhívást. Én várt-
am, ad e feleletet reá az a vidék, mely-
nek az együtt álló külömbösek hatása
alatt legjobban kell éreznie a néprajz
szükségét; ad e reá vizsgálom az ér-
dekes szöveget, az az ethnographiai tekintet-
ből érintetlen darab föld, melynek legna-
gyobb szüksége van arra, hogy megismerje
magát, lerontsa azt a válszálat, szélfelide-
s a gyűlöletet, mely képes elválasztani egy
népajt a másótól csak azért, mert az egyik-
nek nyelve a magyar, túzesebb, büszkébb,
míg a másiknak vend a nyelve, s olyan
természetellen fogva is mint népköltészet:
múla, csendesebb, ábrándozóbb. Vártam
feleletet olyanoktól, kik naponként érint-
keznek a három népfajjal, érezik a kül-
ömbösekkel, estéréseket, de a kik midőn az
a tudomány hívja munkára őket, mely
azt igéri hogy ezen külömbösekkel, este-
részeket okadotlani fogja, — némák marad-
nak. Vártam, hogy avatottabb toll kell
igyeiben sikra annak a lapnak a hasábjain,
mely programjában keletkezése legfőbb
okul az ethnographiát vallja.

Az ethnographia ujkori tudomány.

TÁRCZA.

•A Hercules vize• című regényből.

Angolból fordította: **Wachott Károly.**

(Folytatás.)

A hamvazó szerdai vendég.

Margit kisét halványan, s várakozással
tekintettel nézett az ajtóra, midőn a folyosón
váró léptek hangja hallá, a léptek hangja nem
vala elég előkelő, hogy Federbus-t bírja lehes-
sen, sem elég nyomatkos, hogy Barten uré, sem
sarkantyú pengés nem hallatszék, mely legyerve
csörgőt hadmegya mutatna. Ki lehet ez?
„Dr. Komers,” jelenté a család kinyitva az
ajtót s ismét kezdvén az ügyvet után.

Margit kedvelte rögtön lecsillapít a arzészme
viszartart, meg könnyebbülés, csaldott remény
érezte, s mulatságos vidámság vélt rajta örö-
madja lepleti aztán hallgatodzik, s megjelenni Dr.
Komers, a család ügyész, kit már évek óta is-
mer, s ki valószínűleg valami unalmas részletek-
ről hoz hirt a Damianovics ügyben. Boszankodott,
hogy egyedül fogják találni vele, éppen most
midőn minden percz meghozhatja a vára vart
kerőt.

Első gondolata az volt, hogy érezteti fogja
Dr. Komerssel kedveltségét, de logici szem-
pontból véve fel a dolgot, látta, hogy Dr. Ko-
mers nem valódiható. Meg kellett volna magya-
rozni a családnek, hogy a vart vendég fiatal em-
ber, nem pedig ily közép idéjű férfiú mint ez.
Anyja valószínűleg mindjárt főt, s elvezeti, tele
az ügyvedet, de addig megis csak mulattani kell.

mely csak a mult század végétől kezdve
támadt. Priehard angol tudós „Natural
history of man London 1813” című mun-
kájával lett alkotója. Fejlesztési évei abba
a századba esnek, melyben különösen ná-
lak a változás, a gyarapodás, az átalaku-
lás minden téren a leggyorsabb, leggyö-
keresebb. Minden átalakulás megköveteli
saját áldozatát; minden új vagy a réginek
romjain épül, vagy olyan módon alakítja
át, hogy eredeti mivoltának megismeréséig
csak következtetésekkel vagy találgatással
juthatni. Új szokások lépnek a régiek he-
lyébe, új viselet kap divatra, az érintkezés
folytán változik a nyelv, új fogalakra
új szavak készülnek, az új nóták a régieket
feléledtetik el.

„Ezen átalakulások leggyorsabban
magán az emberen mennek végbe, s ren-
desen azt semmisítik meg, a mi a néprajzra
fontos, jellemző, a haladás bizonyos te-
kint-ben ellensége az ethnographiának.
Máshol is meg van a változás e processusa,
de talán egy europai országban sem oly
gyökeres hatása mint nálunk.” És ezen
áztér nekünk kell azon társaság megalu-
kultását a legnagyobb örömmel üdvözöl-
ni, mely a változások rázkódottásai
közben elbullott kincseket össze szedi.

„Mindén új vasutvonalról estapás az
népiség erdejében.” S vidékünknek legna-

Egy kis nyugodt tarsalgás után nem is fog ár-
tani a családi ügyvéddel, s elköszöti őt a va-
lságra.

„Tudja a mama, hogy ön itt van?” kérdé
nyájában. „Bizonyosan mindjárt be fog jönni,” s
kezével intett Dr. Komersnek, hogy foglaljon
helyet.

„Nem szűrés,” mondta Dr. Komers rövid lá-
tók székébe szénit, előbb megnézve a székét a
csak aztán ülve reá.

„Reménytelen nővére jól érzi magát?” folyt
tát Margit, észre véve a szokatlan fontosságot az
ügyvéd arcán.

„Köszönöm, úgy mint rendesen.”
„Csak nem hozott mama részére valami
rosz híreket?”

„Semmiféle hirt nem hoztam.”

„Akkor hat miért jött?” akára kérdezni
Margit, de meg jókor elhallgatott, nem tartván
a logiciaval meggyeztetetonek elarúlni túrmet
lenségét.

„A tarsalgás itt megakadt, Vinca csudálkoz-
ték, hogy az atya nem készíté elő leányát, s
szokásához híven, midőn valamely gondolat el-
foglalta agyát, egészen elfeledkezett környezé-
téről.”

Komers Vince két egymással teljesen el-
lenkező sájtagságú hirt. Jogi ügyekben s a törvé-
nyes teremben, világosan gondolkodó s éles lá-
tású ügyvéd volt, s egy percze sem engedé mag-
magának, hogy esapozzon gondolatait a divett
díjaitól elterjenek, de alig zárta be utamra ro-
dáj ajtája midőn az egész ember teljesen átvál-
tozott. Ideges, szorakodott, ügyetlen volt gyak-
ran, de sohasem tartzkodott. Természete társaság
kerető, s vagyona élvezetése s helyzete kora ifu-

gyobb vagyta most a vasut, e vagyta a
teljesüléshez sohasem állott ily közel mint
most. „S mind az, a mi különben átvös
a nemzet szükséges haladásra nézve, éppen
átalakító hatásánál fogva romboló az őse-
népek terén: közlekedés, ipar, iskola,
könyv, újság stb. s a fejekverés.”

Alkalmazkodik mindez vidékünk körü-
ményeire! A magyaroknál, vendeknél, hor-
vátoknál az iskoláztatás oly állapotban
van, hogy a művelődés sikere iránt nem
lehet kétségünk, a szláv ajku lakók közt a
magyarosodás ha valaha, ma legszebb
eredményű, s ha a vidéken alkalmazkodik
tanítóit kar tehetséges fiatal erőt ismerjük,
a jövőre nézve is megnyugodhatunk. Mint
mindenben, itt is mérhetően sokat t-het a
tanítóit kar. A nép lényegének, eredeti
mivoltának vonásait a legghamisanabb al-
kon figyelheti meg, a gyermekek: kiun el
a nép között, lát, hall mindent. Azért a
mint az átalakulás következményeként el-
vesznek a mesék és babonák, mondák és
régí nóták; ősi szokások és eszközök, a
néphagyomány kincsei, a népelet sajátosságai
a néplek alkotó részei a mint színtele-
neknek, halványodnak, vagy egészen kies-
nek, a tanító legelőnek szedheti össze az
elhalt kincseket.

S ott van a vidék haladásának egyik
legtekintélyesebb bizonyítéka az „Alsó-

ságban, előkészté e jellemet; végre odajött, hogy
rendszeresen kerülé ember társait; az volt
ő, mit a francia ily fejez ki: „sauvage.” Minde-
nütt figyelmet költött, mint tekintélyes, de ügyet-
rövid látású szemé, s arany keretű szemüveg
okozak ezt azonban minden ügytelenség mellet
meglátásról rajta a gentleman. Egyedül a Mohr
csaldát volt, melylyel a körülmények folytonos
érintkezésben tartak ott. Szamos ez óta látogata
e családot, de többnyire csak pörös ügyekben,
és különösen az öreg Zanderer halála óta (ki neki
fonóke volt, s ki után öröklé a Damianovics pórt)
sok ügyletit beszélgetés volt Ascondinál, s e
társalgásokon igen gyakran követé Adalbert zá-
ves meghívása folytán, egy-egy vacsora, barátság-
os csaldai körben.

Magas erőteljes férfi, korszákkal s szem-
üveggel, ez volt az első benyomás, mely Vince
megjelenése okozott, de minél közelebb tekinté
őt az ember, annál többet fedezett fel arcán,
Dus gazdag barna szobák, mely nulle középéj
ért le, erejete szépen nőt állat s művészi me-
csapán ajkakt, de zácpén ivelt szemöldök, s a sima
bátor, fehér homlok, elég tekintélyes s vonzó ki-
fejezést adt az egész arcának. Nyugodt komoly
arcz volt az, s udorában szigorúan illetelmis,
de rövidlátó szemé néha oly módon villantak fel,
mely elarúllá, hogy a nyugalom inkább fejez-
metzett önméredet, mint természet. Termete nem
csapán magaz volt, hanem elég széles, és vállas
is, azonban teljesen bizonyított nála nemzet jel-
lemző, mely a magas s erős természetek dol-
kenni.

De az ügyvédnek sajnos hiánya, mind áll-
tában, mind ártében jellemezé mozdulatait. Ha fi-

Lendvai Híradó. Rövid idejű fenállása alatt már készen foglalkozott a vendégmagyarosodásnak ügyével, legújabbán a szomszéd »Munkóköz« hasonlóan. A megvitattott ügy minden évben nagyobb foglaltsáért, a vend nép néprajzi kincseit minden évben nagyobb mértékben változnak, alakulnak, minden évben nagyobb fontossággal lesz azok összegyűjtésének szüksége.

Csak egy-két évben át kísérik figyelemmel vidékünk népeletét, minden az állítottak igazságát erősíti.

Hajdan megszünték a vásznat, került abból mindenre, meg szemedőre is. Ma az ezerrézencze »kötő« ritkult, s már csak öreg népek tartogatták a láda fenekén halottas ruhának. Milyen kevés már a bárdnyórból készült, szivalkólkak, szivarványos pávaszemekkel telehíszett dolmány. Nem azt kell sajnálni hogy elvesz, hanem hogy az érdeklődés hiánya folytán úgy vész el, hogy emléke sem marad. Pedig elvesz nagyon gyorsan: nem tudom melyik lendvai vidéki község legényei át határozták, hogy olyan menyecskéket nem visznek háza, a ki pascsal jár.

Még négy-öt évvel ezelőtt milyen gyalkorta robotogott végig a lendvai fűzfán egy egy lakodalmas menet: a felkötözött lovas legények kurjantása a nagy bőgő bugása, klarinét rikkantása, percet után kiabáló gyerkesreg lármája kivesz lassan lassan. A betlehemesek, három királyok mindig ritkább vendégei karácsony és vizeskerest esteinek; versék évesnek, emlékek sem marad! A nép kezén ma már a »Szentek élete«. B a g o Márton-féle rablózáradási eposzok, kis komoromái kalendáriumi kívül más könyv is megfordul; hová lesznek meséi, adomái?

Az átalakulás rohamos, a »Magyarországi Néprajzi Társaság« ha el nem késett, születését korainak mondani nem lehet! Ennyit akartam e helyütt megjegyezni, s talán elértem annyit, hogy sokan kíváncsiságból is elolvassák a felhivat. (Gondolom az 5-ik számban közöltettem.)

Bárd.

atal korában a gyarkoló örmester kezébe kerül, megtanulta volna, népcé használja minél több kellemléssel s ügyességével hozzá tagján, s bizonyos narezésgé potólna nála a mozdulató la-lyaságát. Az embert test tanulmányozás mellett s jállhatók az ép és széles vállakat az író szótára pörnyedve látni, a helyett, hogy a haborgó hullámokkal küzdene; s a toborzó örmester bizonyvaly megfigyelve szemlélné a hatalmas természet, míg a férfi ízom bambóli, irigykelve pislognának e hosszú tagokra, melyek csak azoban folytonos alakulást szolgálnának ügyre, de a kuzditeren annál inkább megállnak helyeket.

Az egészélen élők színe inkább ilenék az árily arca, mint az írók lég okozta halványosság, mely csinos kézen jobban állana a nap égette barna szín, mint a szőbál leg okozta fehérség. Komers nérezt látva az embereket egy nagy érti csapás, his jutott eszébe, mely hasonlatlanul, s kamatozás nélkül heve, mint valamely nagyseruzen szerkesztett pépézt, mely azéket idecsékké, orias tagokkal, nagy gond és szakértelemmel lón építve, s melyki ténemül ál-, hatalmas tagjai pibennek, s kerekelt cirodasodva állnak teltésgübnök, úgy hasonlítanak őt nagy földterületre, melyen csupa hasonlatlan növényzet hullanék, sárga szék kergetődzönek, bár sájkúnok kenyér adó gabona természetbe ezek táplálékul; vagy képződül az hatalmas vízcsónak, a menyérgés mozdulatlan hanghajtás, s rohamban szűzcsérek, erdőre vészt a hajlankák terét, mely most hirtelen védtelen rohan le mohelept kövek között s pusztítja hábjával jaratlan partjait.

A sors néha igen mostoha. Ha mindenki nek hivatalos legyen mérnök, nem volnánk kény-

Ováció a főispánnak.

Alsó-Lendva, május 11.

(H.) E hó 6-án tartotta Zalamegye törvényhatósági bizottsága rendes tavaszi közgyűlést; a bizottsági tagok nagy számának részvétele mellett.

A megye terme szufolóság megettelt bizottsági tagokkal, kik a főispánt a terembe érkezettek zajosan eljenézték, mely csak akkor szűnt meg, mikor elnöki székét elfoglalta, s egyikét leghatalmasabb megnyitónak megkezdte.

A megnyitó beszéd, mely felelt minden nevezetesebb mozzanatot a mi a decemberi közgyűlés óta az országban és megyében történt több helyen eljenzéssel szakítottam meg; az a rész pedig, melyben dicső emléki Trónörökösünk hallatá folytán a Királyt és hazát ért csapást jelezte, oly hatást idézett el, melyet látni, érezni lehet, de híven visszaadni nem. E részt a beszédnek a bizottsági tagok álva hallgatták.

A nagyszabású beszéd, s az ezt követett zajos eljenzések csillapultá után, Balaton József bizottsági tag, egy igazán tartalmas beszédben méltatta a főispán érdemeit, mely hogy általános viszhangra talált kitünt abból, hogy midőn szónok arra kérte a főispánt, hogy e megyét, melynek az ő mesteri vezetésére nagy szüksége van, — további is vezetni legyen szives, a közgyűlés oly frenetikus taps és eljenzésben tört ki, minőt e teremben a Deakok, Csányiak óta nem hallottunk.

Bessenyei György bizottsági tag indítványára ezután a közgyűlés megbízásából Csertán Károly alispán kihirdette annak egyhangú határozatát, melyszerint a közgyűlés Svasztics Benő Zalamegye főispánjának bizalmat szavaz, s őszinte tisztelete és ragaszkodásának jegyzőkönyvileg kifejezést ad.

Igy adott elégtételt Zalamegye közönsége szeretet főispánjának bizonyos rosakarattal hiresztelésekkel szemben, így jutalmazta meg azon eléggé soha meg nem halálható tevékenységéért, melyet a zalai vasutak létesítése körül különösen az utóbbi időben kifejtett.

telének különös ellentétek felett bámulni, mint például ha valamely gladiátor férfult látunk, ki egész napját azát tölti, hogy szövet darabokat ékesít piros színűről, — míg ama győngye fu, vékony tagjaival, beteges színével, hazája védelmére küldték.

Mután hiába várta, hogy Dr. Komers magához tér gondolatából, az első rossz benyomás után magához térve így szólta meg őt:

»Mli tő hozott tehát?«
»Feledém is kérdezi, hogy éri magát?«
»Kérdé Vinezé, felirasztva gondolatból.

»Önök mindig ez első kérdése Dr. Komers pedig tudja, hogy én mindig jól érzem magamat, Azért csak nem jött, hogy ezt megkérdezze? Valóban nem volnának hírei nama számára?«

»Semmi sincs. Ma nem is anyiaval akarok beszélni, hanem önnel.«

Perczig szünetelt, ezután folytatta: »Igen örülök az alkalomnak, hogy egyedül találta.«

»Nem soká maradok egyedül,« viszonzá Margit, felkelve székéről s az ablakhoz lépve végig pillantott a hosszú utcán, valjón melyik oldalról jöhet a kéro.

»Valakit vár talán,« kérdé Vinezé.

»I-igen,« mondá Margit meglepetve, de az után összeszedve magát folytatta: »szüneteg volt a kör, gondolva, hogy Dr. Komers márt tavozik.

Dr. Komers semmi kedvet nem mutatott a távozásra. »Nyja azt monda, hogy ma este őnt egyedül fogom találni,« jegyzé meg Dr. Komers ünneplés hangon.

»Atyam?« kérdé Margit hevesen vissza fordulva az ablaktól.

A gyűlést megelőző napon e hó 5-én Zala-Egerszeg rendezett tanácsú város közönsége róttá le a főispán iránt a hala és elismerés rájót.

Delelőtt küldöttség nyújtotta át a közönség hálafelettel, este pedig impozáns fáklyás menet volt mely alkalommal Német Elek városi főjegyző a nagy közönség folytonos eljenzése között emelkedett meg mindazokról az érdemekről, melyeket a főispán a város kulturális és közzgazdasági érdekeinek fejlesztése körül szerzett.

A főispán meghatottan mondott köszönetet e kitüntetésekért, s kijelentette, hogy valamint eddig úgy ezután is élte legkomolyabb feladatának ismeri Zalamegye és Zala-Egerszeg városi jótételek és felvirágzásának emelésére egész erejével közre működni.

Zalamegye törvényhatósági bizottsága és Zala-Egerszeg városa, méltán számítgat a megye közönségének osztatlan elismerésére és helyeslésére.

Kérlelem. Tisztelettel félükérik mindazon vidéki lapírásunkat — kiknek ez ideig cserélpeldányt küldtünk — sziveskedjenek velünk cseréviszonyba lépni. A kiadványt.

A világ folyása.

A germanizmus mérges kigyója felütötte fejét ismét központunk szűzszegye hintvéen fullankját merre csak lehet.

Alig lón körözve a német nyelvet paróldó miniszteri rendelet az iskolák alkotói között, midőn Kompolton Hevesmegye egyik közzegéből, megdöbölt a svab lakosság a szentségét vívő derék papot, csak azért, mert a nagyszombati isteni tiszteletet magyarul tartotta. Ily botrány, ily valatlanság a nép között ez ideig hallatlan volt, — s mi annál feltűnőbb, mert a hazafias szellemű katolikus papjaqz hataas alatt e mult századbeli német telvez az új nemzedék teljesen megmagyarosodott, s e gyakorlatot botrányt a közzeg vérszemét kapott önző vérei készített, kik elbizakodottságukban most arra kezdik gyermekeiket ösztönözni, hogy a szokásos »dicséretes a Jézus Krisztus helyett »Globet sei Jesus Christus« köszöntőt használjanak, hisz mint mondják, szigorúan megvan rendelve, hogy ezután már az iskolákban nemétül kell tanítani, s németnyelv nélkül Magyarországon senki sem hivatalnok, sem katonatiszt nem lehet.

Nyira megében hasonló magyar elhessen érelnek törtek elő a nép között. Vaghyhelen, Rummy József kir. sötárnok husz éves leánya meg-

»On talán a vendég, a kiről atyam szólt? De őnt épen nem említé.«

»Tehat azt monda, hogy ma este vendég fog érkezni?« Kérdé Dr. Komers, s előkészítvén magát a fontos pillanatra, levész szemüvegét, s elkezdé dörögni.

»Igen,« viszonzá Margit bámuló arczal, de lassanként érteni kezdé az összefüggést. Egy perc mulva már egészen kitárlta.

»On a vendég,« mondá s remegve rogyott székébe.

»Igen, én vagyok a vendég,« mondá nyugodtan Dr. Komers, kezében szemüvegével. »Bizonyan tudja is mi végből jöttem?«

Nem tudja semmi,« morgogá Margit összeszorított fogai közül s bezárá szeméit, mintha nem akarna látni a váloságot.

»Teha tudja, hogy miért jöttem,« kezdé Vinezé éreltelenséggel, mely basszus hangon. »Tudja meg, hogy szeretem őnt, hogy már régben szerettem. Több éve annak midőn megláttam őnt, s szívem vonzódní kezdett a kedves gyermekhez, de csak pár hónapja, hogy tisztába jöttem érelmeimmel, s ezóta tudom, hogy csak egy nő lehetik szamomra e világon, s e nő ön.

Szavai elhangzanak, szünetelt tartott, s a szünet alatt remegve lesé a leányka arczán szavai hatását. Margit érelmei kacajj s könyök közt lebegett kiállott őt hallgató, ajkai megnyitáltak, kezét összekulcsolódta s szeméit elvadult kifejezéssel mereszte rá. Egész legrva egyjzere romba dőlt, s romjából feltámadt a csunya kísértet: a katenajgram, mely egész napját érelmei.

»Megjésztém őnt?« kérdé Vinezé, midőn látá, hogy Margit néman ál. »Mindöz nagyon

halt. A fájdalom sújtotta apa, ki kőzisztéletben ahozá hozz írt, fölkérte Erdélyi Mikály evangélikus lelkészre, hogy magyar nyelvű temetőt tartson. A lelkész meglátogatván talála a kivánságot, teljesítést azonnal meg is ígérte. De alig egy óra múlva vissza vonni lón kénytelen ígérteit, tudatva a keserűdet apavál, hogy oly kellemetlen s fenyegető üzenetek jutottak hozzá, hogy nem válhatja magára a felelősséget az esetben, ha a német nyelvű szertartást eltérné.

Sőt az ország fővárosában, hazánk szívében, az angol kisasszonyok templomában is hetenként csak egyszer tartának magyar nyelven szent beszédet, — a hét többi napján németül. És mégis akadnak szűk körű németek, akik miatt megrosvolt zarduszai védelmére keltek!

Itt nálunk azonban, hála az égnek, magyar a világ folyása, habár a jeles és nagy érdemu „Stellung Commission” abban a hitvány látszik lenni, hogy Also-Lendva mar valahol Stribenban fekszik, mert különben sejtette volna, hogy Kündmachung, mint hajdan a világhírű francia színművészű Nocher szavaltata, karba vesztet. Ez ugyanis egy udvari estély alkalmával kedveményül kérte ki a királytól, hogy szavallattal akkorra hagyassha, ha majdan az agy Wellington herceg, a „Himesek” 17. fejezetét, az „Egy németek” is megelnek fűvés termekben. — Ez megtörténvén, lekessen kezdé s végzte szavallatát, — de levertsége azonban naggy volt, midőn a herceg meg szavallat megköszöné a művésző figyelmét, egyáltalán azonban kijelenté azt is: hogy csak azt sajnálja, hogy sok évet, egy szót sem érthetett a bizonyosan elragadó szép szavallatból.

Ilyen formán jart a gondosán szerkesztett német „Kündmachung”, is, melyet a fenn tisztelt „Stellung Commission” Also-Lendvára venszített, mert itt német ajku nép nem lakik, magyar a nyelve és szelleme is kis városunknak, sőt a vend lakosság közt is állig van ki magyarral nem tudna, hogy mit jelent egy polgár szavát, s a közeli Muraköz horvattalok szintén így áll a dolog — E szerint telvén karba vesztett volna a figyelenre méltó „Kündmachung” mely diadalmasan hirdeti, hogy majus 27-oln június hó 1-son napjag varosunk ban jog idvoni a kldföldözés, assentalis s az ehhez tartozó teendők elintézésé végett, — ha szerencsére egy adott kéz határa nem jegyzi e szót: „külföldözés”, s cőt mindenki megérté s föl véste emlékezetébe, csak azt nem tudta hirtelenben elhatározni: hogy hova? . . .

gyorsan, nagyon váratlanul jött. Hibáztam hogy úgy szelkeskedtem, mint valamely 25 éves ifjú. De hűje el nekem, hogy néhéz megörizni nyugalma, s eddig oly türelmesen vártam, — ne kívánja, hogy tovább is varjak még. Margit hallgasson meg tna. Bármí legyen valása, hadd halljam, jobb lesz neam nézve mint e lelelközé kétésg.

Szemelt re fűgesszét, hogy magára volna tekintet, de ékes szólásának ezuttal semmi hatása sem volt. Sokkal mélyebb volt kétségbeesése, sokkal inkább seg volt bávtava a vakmerőségé miatt, minthogy az ügyvéd szenedélyes érzelmei meghátatnak volna.

„Ismetlén, hogy szeretem önt, — folytatta Vincze — minis valása szamomra?”

Margit végre megmozdította fejét.

„Igen, — dodogá, — Nem éstettem töleketesen.

Azt kérdezi tolem hogy? . . .

„Hogy akar-e nóm lenni?”

Ezt nem lehetett félre érteni. A levertség bódultsága végre elmúlt.

„Ló, Komers, — így kezdé lángoló arczczal. — Ön annyira meg lep engem, hogy ketlem, hogy komolyan beszél.”

„Meglepem? Ön Margit, hat soha nem sejtette volna szerelmét? nem talála volna ki?”

„Soha nem sejtém — nem is gondoltam soha önr, így tekintetben.”

„Még nem késő, — mondá Vincze éles pillantást vetvén reá. — Nem arra kérem önt, hogy szeressen meg egy nap alatt, de érzem, hogy idovel ki fogom küzdeni szerelmét, s legyen meggyőződve, hogy nincs a földön férfi, ki jobban szeretné. Nem gondolhatná magát arra, hogy nóm legyen.”

„Nem — mondá Margit önkénytelen borzadással. — Soha nem gondolhatok arra.”

„És miért nem Margit?”

„Mert ön csupán egy szegény ügyvéd, — szeretném mondani Margit, ha elarúhatna legbensőbb gondolatait. — Mert oly sokat kell félkínálni mindennapi kenyerezd; mivel nincs 20.000 frt évi jövedelméd; — mivel nem vagy „parthie.”

(Folytatás következik.)

Míg mi itt bűtáatosan törpénkünk, felté-
kenen őzive nyelünk s nemetszégünk, az alatt
Budapestre megerkeztek a városi lengyelok, s fo-
gdaltassák diadal menet volt. Nagy ünnepélyes-
ggy szentelték fel zászlóikat s rokonszón élel-
sülés vette őket körül a főváros lakossága részéről.
De a világ minden országa és zugából Paris
felé özlik most a sokaság. A világ kiáltás
most megnyitott! Olyan vonz erő, mely
senki ellent nem állhat; mely esabit és esalgot
s egy időre még saját érdekeit is elvonja a kü-
lönbozó nemzetiségek tözait.

A nyolczadik világ esoda; a híres Eiffel to-
ny megtekintése is vonza az embereket Paris
felé. — Vagy nem érethete-e vagját a minden
szoklaton utasnak kapós? — ember a felkőkn is
felül emelkedni? — Vilhast szemlélni állunk, nap
néfyes ég mellett, s szakado est bamúli lábunk
alát, a esoda magas torony tetejéről, — nem hi-
hetetlenek látszik-e ez?

És mégis, ki a parisi világkiállítást felkeresi,
meggyőződhetik arról is, hogy e esoda valóság,
s hogy az emberi lényég e nagynevű vívmánya
meg Paris városának is fénypontja lón.

A három színű zászló, mely az Eiffel torony
villatásait főtán leg, a legnagyobb minden zászló-
között a legnagyobbat embe, kezek által ké-
szült, felülte a negyvennyolc méter magas; és
hossza nyolcz s szélessége hat méter. Ha azoiban
alulról nézi a szemlélo, csak mintegy kártya ak-
korának látszik. A zászló a torony csúcsán lévo
vilámlámpát hegyén leg, melyből fényeként kék
elektromos fény sugarzik, midőn a lég zivataros,
s e fény színhazi látószel alulról is látni lehet.

Az országgyűlés a költséges részletes
tárgyalása ismét meglehetősen elcsékeltette. A ki-
rályi körüli miniszterium, a horvát miniszterium és
a miniszterelnökség költségtérvele is lón in-
tervált. Szó nélkül szavazták meg a horvát minis-
terium terele közzétételét, s Benedekcs Károly
horvát miniszter minden oldalról meglehetősen üd-
völték, ki hosszas betegezőből felgyógyulva, elő-
ször volt ezuttal az országghazban. Az udvar-
tás költségeinl sem indítványozta senki a civilista
létszámait. De a miniszterelnök tárczával vita
keltekezett Irányi Daniél, Hoitsy Pál, Orban Ba-
lász, Apponyi Albert gróf, Szalay Károly és Ugr-
on Gábor nem állhatták meg ezuttal sem, hogy
rögtönként vitájukat mint megannyi nyilat ne röpi-
tsék a miniszter elnök ellen. Károlyi Gábor gróf
szokása szerint közbé-közbe kiiltözött, s végül
Polgári Géza leantott a szónokszékbe.

Sokkal érdekesebb volt az országgyűlés szen-
vedélyes harczának a bekécs politikai lakoma, mely
Szilágyi Desző igazságügyminiszter tisztele-
terendek a nemzeti közimóban, s melyen a
fouri világ szamos kiváló tagja s közéletnek több
jele rész részt, hogy bizalmat s rokonszenvét
kiuntassa.

A fénylens s pompával terített asztalok, a
kaszinó földszinti termében állottak, s az unnepl
miniszter foglalta el a főhelyet. Károlyi István gróf
Szilágyi Desző első felkötözönte:

„Tiszelt barátunk! Szilágyi Desző miniszter
ur, Keryelmes uram, önökök szók! — így kezdé
s szók közfőntőjét, — Ritka eset mai napsz,
hogy a rokonszenv, tisztelet és bizalom között,
az ugynevezett fausse haute böl is legalább nyil-
tan és őszintén ki merjük mondani. Mi kimond-
juk azt! — Ide jélet adjuk annak e mai összejö-
velünk által önnel szemben, tisztelt barátom. Mi
megszertük önben a jellemes férfút, elismerjük
tehetségét, érdemét a múltban, és bizunk abban
a szóban, mely alkáiról legördül, tollból foly, és
az ígértben, mely ha ön által fétték, meg is
jartatott. S ha szabad kérdésem, — folytatta
első felkötözöntejét a szók — mi oka annak,
hogy annyira megszerették önt? Az igazság, mely
mindig s mindenütt kimond; a jellem a mely-
lyel bír; az ész a melyet önök Istán adott. Az
erély, a mely tulajdona, a megbízhatóság, a
melyre reményünk a jövőt illetőleg építünk. —
Alapja forrasa pedig e rokonszenvnek és barát-
ságnak szerintem egyszerűen az, hogy akkor ö-
rvend, s ugyanakkor sir az ön szíve, a mikor a
miénk, melynek érintése, az ön szavai szerint,
kell, szükség és tisztség, hogy minden magyar
ember egyutt érezzen, mikor a nemzetről, mikor
a hazánkról van szó.”

A felkötözés zajosan tört ki Károlyi István
gróf szép beszédét, melyet többek felkötözönteje
követett.

Szilágyi Desző meghatottan, de férfias szavak-
kal lejezte ki köszönetét, kaszinóbeli barátai
üdvözlőinek kikécs szamit megtámaszara, ma, mi-
dön a magyar állam nincs közczára téve, de an-

nak jövöjöt érre alapokra kell építeni, oly ala-
pokra, a melyek alkotmányuk nagy reformjának
szellemében építendők ki. Poharat emel arra a
barátságra s arra a jövőre, a melyben a bant
támogatást neki megérdemelné sikerülni fog.

Külföldiek.

Hymen. Szeged m aly Béla kir. aljárás-
május hó 4-én, eljerték Csukics Adólf szantáro
kedves leányát, Ir m a kisasszonyt! Also-
Lendván. Szavunkból kívánjuk, hogy a kőtendő
frizget mindvégig boldogság kísérle!

— **Kinevezések.** O felsége a király nemes-
agódt Szvetics József alezredes vezérőrnagy-
ya, — B a b o s Kalman alezredes pedig zred-
eséssé nevezte ki.

Eljegyzés. M e n d l y Károly zala-egeri
polgári iskolájának tanár elejterése Puszkás Veronka
kisasszony Zentán Grubisovics János

Hangverseny. Weisz Salamon, a mar-
zi — Nagyvevő d e l g l o, nagyműben, a
róm kath. és izr. templom orgonai javára, folyó
évi május hó 11-én hangverseny t nyit-
zed. Belepti díj személynéket 1 frt, családijegyet (3 zé-
mely részére) 2 frt. Kezdeté 8 1/2 órakor. Feljé-
zeteké köszönettel fogadtának és egyedül a hely-
közönteje ezélla fordítottának. — Az igen érdekesnek
igérkező hangverseny a következő műsorozatból
van összejuttatva. I. A Hírvesztés. II. A Hírvesztés
a Sakkigeni trombitából. III. A Hírvesztés
Merlinből. 2. Magyar népdalok. (Fügyvelj) 3.
„Erlkönig”. Schubert Ferenczöl. 4. A Scherzadok-
ok: a) „Der Wanderer.” b) „Am Meer.” 5.
Magyar népdalok. (Fügyvelj) Enckli Weisz Sa-
lamon ur. — A jótékony odu hangversenyen
szives közreműködésükkel ezen kívül részt vesz-
nek: Mitzger Kornéla k. a zongorajátékkal.
Johannes Géza ur hegedűjátékkal. Lóck Lipót
ur szavallással. Kovács Sándor ur az öcsök lé-
pésével és orgonán és a mar a fű zenekarral.
Hangverseny után tánc, egyik előre is valtak.
Körös Viktor ur zongorajátékkal és Muz-
Simon ur nagyzótársjében.

Öngyilkosság. A pápai plebanos fűvre, At-
bert Marton gúrtólaki lakás május hó 9-én saját
borotválójára annyira elmetzette a nyakat, hogy
a rövid ideig tartó véres után meghalt. Hogy a
szerecsenétl mi vinette vezétes tettenek elő-
vettesé egyáltalán nem tudatik, ki meg csak alig
kilyérez hélig élvezte a hazas élt gyönyörűt, s
fel-egészeleg leljömb egyetértésben élt. Mint
szokása szerint, a szók szók szók szók szók szók
alatt neje kenyérsütéssel volt elfoglalva. Tanétsé
május hó 11-én met végbe.

Veres veredécs történt e hó 3-án pénz-
üggyörök és parasztok közt a szentkeresztű búcsún.
A koreszamban javában folyt a tánc, amelybe
a jelenvolt 2 perlaki pénzügyörök is belevagyott.
Tánc közben egy perlaki földművelő összeszertt
az egyik pénzügyörök, akit a pénzügyörök szoro-
nyával leszurt. Erre a parasztok a pénzügyörök
vetettek magukat s közöltek azt, akit előbb figyelt-
teret használták, felhözartek. A tetteseket a
jelenvolt eszendorók elfogták a pénzügyörök
együtt. A sebesültek éléchez semmi remény. Az
egyik hatába kapta a szurast, a másikat pedig
tégla darabokkal a fejére eszközölt ütések által
végre féltt agyon.

Kuriai döntvény. Eszövök m a s telekre
eresztése iránti szolgalmi jog gyakorlásának be-
bizonyítására nem szolgálhat a vizek egyes
esetekben megtörtént adofalása; hanem csak az,
hogy a jog gyakorlatát feltételező eszatorák és
kiszárlatok, melyek a vizez herezetik, tényleg léte-
zők és elhasználtak. Az hogy arviz idvén a
szomszédtelek tulajdonosa tartozkék és pedig hol
s mennyiben a valamely telekre tödöl viznek lefo-
lyását engedni, vizroszásti kérdé-késé e el-
bírálása nem bírói, hanem közigazgatás-uttra tartozik.

Vízbe fulltak. Csúrman István hegyeszerosi
lakónak 6 éves levan nevű fia halt hó 27-én a
haz melletti toba eszt és bele fullt — Ottó-
ház mellet a mult hetén Czór Józsefa 4 éves
leányka szintén a lakház melletti tocsába fullt.
Látható, mily buzagalmón teljessék a községek
a törvényhatóság rendelteték a hazak körüli técsák
bontás és elhasználtatás. Az hogy arviz idvén a
szomszédtelek tulajdonosa tartozkék és pedig hol
s mennyiben a valamely telekre tödöl viznek lefo-
lyását engedni, vizroszásti kérdé-késé e el-
bírálása nem bírói, hanem közigazgatás-uttra tartozik.

Jg. Mint értesültünk május hó 7-én Bagláz
és Csesztreg község k vidékét harszant tartó jg-
esécs látogatták meg. Naggybörök azonban nem
okozott, foglőlebb a rozszak volt némáleg ár-
talnára.

Tűz. Csesztenger május hó 1-én és május 6-án legett egy-egy ház. A tűz keletkezésének oka mindkét esetben nem tudatik, tehát valószínű, hogy Csesztenger ismét gyújtogatás miatt dőlt. Öhrényben ismét mar, hogy a szétvált gonoszoktól, mivel előbb kértékterjeszések, s el nyerhették méltó jutalmukat.

Katonaság átvezetése. A honvédelmi miniszterem értesítette Vármegyét, hogy a Kozsman alamoszó honvéd lovasság Zala-Egyszerre fog átvezetlni, a községi lakotánya pedig gyalogság elhelyezésére fog felhasználtni.

Az újonczosak. Az alsó-lendvai sorozó járásban május hó 27, 28, 29, 31 és június 1-én fog megejteni az újonczosak ügyszintén a felhasználás. Polgári elnök: Hajos Mihály, polgári orvos: Dr. Király Mór járás-orvos. Az idei újonczosra felhivatott 404 első, 329 második és 353 harmad osztályú hadkötelek.

Elvi határozatok iparhatóság ügyekben. A földmívelés, ipar- és kereskedelmi miniszterium mint harmadikot iparhatóság követező határozatokat hozta: 1. A kormarsóknak és vendégülök juhokat, kecskéket és sertéseket csak a vagatási bírók jelenléteben vaghatnak le. 2. Tényleges katonai állatorvosok tényleges katonai szolgálatuk tartama alatt magán állatorvosi gyakorlatot az esetben is uszhetnek, ha magyar állampolgári joggal nem is bírnak.

Villanpcsák. Folyó hó 6-án a delutáni órákban Lenti vidékéről Páka község felé húzódott a morgással és szemet vakító villanpcsák gazdag felhőből. H e z e z e g J o z s e f j o k a l i k o s földművelés-lakosának hatos részbe a villan leütött — és daczára a nagy esőnek, mely ugyancsak esekelyebb jéggel együtte esett — a haz teljesség legett. Ember élt vagy más nagyobb szerencsétlenség nem történt.

Statistika. A múlt évi szeptember hó 1-étől ezen évi márczius hó végéig Zalavarmegyének összes tanköteleisének száma: 66704. Ezek között 6—12 éves fiú 23914; 6—12 éves leány 24707; 13—15 éves fiú 8915; 13—15 éves leány 9158. Tehát a mindennapi tanköteleések száma 48621, az ismétlő tanköteleések száma 18083. E szerint Zalavarmegye tanköteleési az összes lakosságának 13.9 százalékát képezi. A tanköteleések közt volt valas szerint: rók katas 50355; gör. kath. 30; hely. hitv. 2081; ágost hitv. 1391; más. hitv. 2894. A tanköteleések közt van nemzetiés szerint: magyar 90962; nemet 145, hivat 11490; vend 3497. A tanköteleések iskolázási viszonya következő: elemi iskolába járt 21829 fű, 20760 feány; ismétlő iskolába járt 5348 fű, 4979 leány; felső népiskolába járt 58 fű, 139 leány; polgári iskolába járt 499 fű; középsikolába járt 368 fű. Tehát az összes iskolába járó tanköteleések száma 53.880. Ekkép az iskolába járók az összes tanköteleések számának 80.9 százalékát képezi. Az iskolába járók közt volt valas szerint: gör. kath. 48396; gör. kath. 8; hely. hitv. 1746; ágost hitv. 1188; más. hitv. 2642. Az iskolába járók közt volt nemzetiés szerint: magyar 41776; nemet 686; hivat 8858; vend 2690.

HIRDETÉSEK.
EGY JOHÁZBOL VALÓ FIU
Szabó György kéaynyvnyomdájában
tanonczul
felvételtik.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az alsó-lendvai kir. járásbírószám mint telekényvi hatóság közhírre teszi, hogy Hofmann Max népes lakos végrehajotának néhai Maschanezker Lipótné, sz. Heinrich Johanna jogutódai végrehajot szendvék elleni tökékelvetés és íkai iranti végrehajotai ügyében az alsó-lendvai kir. járásbírószám területén leve a dobri 291. sz. tjkében A + 1. sorsz. a foglalt s fele részben Heinrich Johanna I. Maschanezker Lipótné nevén álló és az adó alapján 52 frta becsült ingatlan részre az árverést 52 frtban ezenmel megállapított kiáltással abban erendelte, és hogy a fennhöz megjelölt ingatlan az 1888. évi június hó 17-ik napján deléltől 10 órákor Dobri községben a községbíró házámal megvételre nyilvános árverésen a megállapított kiáltással áron alól is eladtnai fog.

Árverezni szendvékök tartoznak az ingatlan becsárának 108¹/₂,-át vagyis 102 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. tcz. 42. §-ában jelzett árforlyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt övadékekkep értekipapírban a kiküldött kézhez letenni, avagy az 1881. LX. tcz. 170. §-a értelmében a banat pénznek a bíróságnal előleges elhelyezéséről kiállított szabályszeri elismerévnrt atszolgáltatni.

Kelt Alsó-Lendván, 1889. évi januar hó 22. napján. A z alsó-lendvai kir. járásbírószám mint telekényvi hatóság.
Szarvai Béla k. alfb.

CHRISTOPH FERENCZ-FÉLE
PADLÓ-FÉNYMÁZ
szagtalan, azonnal száradó és tartós.

Gyakorlati tulajdonságainál és egyszerűségénél fogva kiválóan alkalmas a padlók házi fényezésére. — A szobák két órá mulva ismét használhatók. — A fénymáz különböző színekben (fehér, sárga, piros, kék, zöld, fekete) és színtelenül (csupán fényezésre) kapható.

Minták és használati utasítás kaphatók a reaktárakban.

Cristoph Ferencz
telékhelyje és egypárti gázosza a veldi palotában

Prágában és Berlnben
telékhelyje és egypárti gázosza a veldi palotában

Raktár Alsó-Lendván. FREYER FÜLÖP Kereskedésében

6—10

152/1889. szám.

Árverési hirdetmény.

Aldurtt kiküldött végrehajot az 1888. évi LX. tcz. 102. §-a értelmében ezenmel közhírre teszi, hogy az alsó-lendvai kir. járásbírószám 4128 p. 88. számú végzése által Binger Pál zalavölösi kir. járásbíró Bertalan Pál kozmadomójai lakos ellen 79 frt 25 tóke, ennek 1888. évi június hó 16. napjától szamitandó 10% kamatai és eddig összesen 29 frt 75 krt perköltés követeles erejéig erendelt biztosítási végrehajot alkalmával bíróg leg foglalt és 320 frta becsült egygár 5 éves okor, avagy 3 éves októrtani, egy 6 éves kanca 10 esikoval és egy herélt lóbol álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az 1433/89. sz. kiküldetend rendelt végzése folatán a helyszínen vagyis Kozmadomóján alperes Bertalan Pál lakosnak leendő eszükségére 1889. évi május hó 22-ik napjának deléltől 10 órája határidőül kituzték és ahhoz a venni szendvékök ezenmel övi megjegyzéssel hivtak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. tcz. 108. §-a értelmében a legjobbtel erendelt becsárán alól is eladtnai fognak.

Nyomatott Alsó-Lendván, Szabó György kéaynyvnyomdájában.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. tcz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz fizetendő.

Árvényes. Határidő a hirdetménynek a bíróság tablján kifüggesztését követő naptól számítottik.

Kelt Alsó-Lendván, 1889. évi május hó 8. napján.
Zabó Daniel kir. bir. vjhajtó.

4201. kv. 1888.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az alsó-lendvai kir. járásbírószám mint telekényvi hatóság közhírre teszi, hogy az alsó-lendvai takarékpénztár végrehajotának, úz. Ostrom Imréné jelenleg Durgó Ferenéz német néhai Ostrom Imre örköske K.-Szt. Királyi lakos végrehajot szendvék elleni 300 frt tökékelvetés és járulékai iranti végrehajotai ügyében a zala-egyszerre kir. törvényköz (az alsó-lendvai kir. járásbírószám) területén leve a kerka sz. királyi 16. sz. tjkében L. 2, 7, 10, 12, 13. sorsz. a foglalt s fele részben Ostrom Imre nevén álló és az adó alapján 420 frta becsült; továbbá az 53. sz. tjkében + 1. 2. sorsz. a foglalt s fele részben Ostrom Imre nevén álló és az adó alapján 69 frta becsült; és az 55. sz. tjkében + 1. sorsz. a foglalt s fele részben Ostrom Imre nevén álló és az adó alapján 172 frt becsült — ingatlan részre az árverést 420 frtban, 69 frtben és 172 frtban ezenmel megállapított kiáltással áron alól is erendelte, és hogy a fennhöz megjelölt ingatlanok az 1889. évi május hó 23-ik napján deléltől 10 órákor Kerkaszt. Királyi községben a községbíró házámal megvételre nyilvános árverésen a megállapított kiáltással áron alól is eladtnai fognak.

Árverezni szendvékök tartoznak az ingatlanok becsárának 108¹/₂,-át vagyis 42 frtot, 6 frt 90 krt és 17 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. tcz. 42. §-ában jelzett árforlyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt övadékekkep értekipapírban a kiküldött kézhez letenni, avagy az 1881. LX. tcz. 170. §-a értelmében a banat pénznek a bíróságnal előleges elhelyezéséről kiállított szabályszeri elismerévnrt atszolgáltatni.

Kelt Alsó-Lendván, 1889. évi januar hó 9. napján. A z alsó-lendvai kir. járásbírószám mint telekényvi hatóság.
Szarvai Béla k. alfb.

9/1889. kv. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az alsó-lendvai kir. járásbírószám mint telekényvi hatóság közhírre teszi, hogy Gyófi István hosszafutási lakos végrehajotának Rozsman József hosszafutási lakos végrehajotaszendvék elleni 155 frt tökékelvetés és jár. iranti, úgy a esatlakozottnak kimondott Riches János hosszafutási lakos írt és írt meg végrehajotaszendvék ellen az alsó-lendvai kir. járásbírószám területén levő a hosszafutási 509. sz. tjkében A + 1. sorsz. alatt foglalt 90 részben Gör Imre, mint Rozsman József jogutóda nevén álló, s az adó alapján 100 frta becsült; továbbá a hosszafutási 510. sz. tjkében A + 1. sorsz. a foglalt, s 7/18 részben Gör Imre mint Rozsman József jogutóda nevén álló és az adó alapján 90 frta becsült, továbbá a hosszafutási 512. sz. tjkében A + 1. sorsz. alatt foglalt s 7/18 részben Gör Imre, mint Rozsman József jogutóda nevén álló és az adó alapján 110 frta becsült, végül a hosszafutási 515. sz. tjkében A + 1. sorsz. alatt foglalt s 7/18 részben Gör Imre mint Rozsman József jogutóda nevén álló és az adó alapján 120 frta becsült ingatlan részre az árverést 100 frtban, 90 frtban, 110 frtban s 120 frtban megállapított kiáltással áron alól is erendelte, és hogy a fennhöz megjelölt ingatlanok az 1889. évi május hó 23-ik napján deléltől 10 órákor az alsó-lendvai kir. járásbírószám tkvi helyiségében megvételre nyilvános árverésen a megállapított kiáltással áron alól is eladtnai fognak.

Árverezni szendvékök tartoznak az ingatlanok becsárának 108¹/₂,-át vagyis 10 frtot, 9 frtot, 110 frtot és 120 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. tcz. 42. §-ában jelzett árforlyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt övadékekkep értekipapírban a kiküldött kézhez letenni, avagy az 1881. LX. tcz. 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnal előleges elhelyezéséről kiállított szabályszeri elismerévnrt atszolgáltatni.

Kelt Alsó-Lendván, 1889. évi januar hó 21. napján. A z alsó-lendvai kir. járásbírószám mint telekényvi hatóság.
Szarvai Béla k. alfb.